

Q u o d

ARNOLDI FERRONI BVRDI-
GALENSIS, REGII CONSILIARI,
DE REBUS GESTIS GALLORVM
LIBRI IX.

AD HISTORIAM PAVLI AEMYLIT
additi, perducta historia usque ad tempora
Henrici II. Francorum Regis.

Tertia editio nunc recens aucta & recognita.

LUTETIAE,
EX officina typographica Michælis Vascosani, via Iaco-
baæ, ad insigne Fontis.

M. D. LV.

EX PRIVILEGIO REGIS.

P R A E F A T I O.

V A E res magno atque excellenti inge-
nio homines olim ad monumentarum
gestarum posteris tradenda excitarunt,
hæ ipse quin me ab hoc instituto reuoca-
rint, parum absuit. Partim enim laudis
studio ducti, cum esse hanc unam, quæ tantos labores poste-
ritatis memoria consolaretur, intelligerent, partim studio il-
lustranda patriæ, præmisque à populis, Regib[us]que pro-
positis, partim studio ueritatis proponendæ, similibusque
aliis causis, exempla ut proponeret posteris, unde quod imi-
tarentur acciperent, id aggressi sunt. Ac mihi quidem laudē
sperare hoc seculo, cuius ea haec tenus labes & macula fuit,
aliorum labores aut ridere, aut contemnere, suos sine riuali
laudare, sani hominis non uidebatur. Illustranda autem
patriæ consilium, et si optimum, seponendum semper ab hoc
scribendi genere putabamus. Præmia autem nulla hoc té-
pore industriae constituta uidimus: quippe illa honore, li-
beralitatéque alitur. Ea ubi dempseris, parum sibi constant
industriae fructus. Nūc uero cùm diuitias magni laudabilés-
que homines fiant, ingenium, eloquentia, constantia, inte-
gritas refrixisse uidentur, omnésque industriae fontes ex-
ruiisse: præsertim cum ad ingenij laudem parandam labore
opus sit & sudore, ad opes parandas, quæ cuique lubet nt-
tatur. Ita fit ut homines docti, studiosi, industrii, ignoti sint,
inter uulgas numerentur, nullo numero, nulla gratia, nulla
authoritate habeantur: præmia eruditis debita, disticta
teneantur à paucis. Veritatis autem studium et si nos mo-
uere maxime potuit, periculum tamen quod semper uidi-
mus conflatum studiosis eius proponende, odiorumque se-
getes inde gliscentes progredientesque, hoc præsertim tem-
pore, quo uirtutem alligatam uidemus, forū sine fide, tribu-
nalia sine iure, conculcatam disciplinam omniē militarem,

CAROLAO
ARNOLDI FERRONI BVRDI
GALENSIS, DE REBUS GE-
STIS GALLORVM
LIB. I.

MORTVO Britannorum Regulo, bel-
lum Britannicum, quodiam extinctum
esse uidebatur, repente renouatum est. Pro-
ceres Britanici dum dissentiant de Anna
Brienni filia collocanda, id bellum exci-
tarunt. Nam pars Alanum Alebretum Aquitanum multo-
rum oppidorum dominum præferebat, isque uoluntate pa-
tris cum ea matrimonii contraxisse falso iactabatur, priori
die quam is decederet; sed repudiante Anna, uanum eorum
erat studium. Pars tacite Gallo studebat: pars Maximilia-
num Federici Cæsaris filium ad eas nupicias aperte uocabat,
non solum præsidio futurum (si quid aduersi à Gallis accide-
ret) sed libertatem etiam Britannicam confirmaturum. Nec
ignora eorum studia Gallo. Ulro citroque legationes iisse
sciebat. Iam omnia composita ex animi sententia Maxi-
milianus coniectura augurabatur, totamque Britanniam
animo inuaserat. Iam matrimonij nomine potitus parte
Gallæ opulentissima, Belgarumque principatu, quid non
speraret adiuncta Britannia? Diu deliberatum est apud Gal-
los, qua ratio iniuret depellendæ huiusc procellæ. Cun-
Etatio Maximiliani consilium confirmauit. Adhibiti in
consilium prudentissimi homines, ita statuerunt: & Maxi-
miliani affinitatem repudiandam, & Annæ nuprias Re-
gi maturandas, præsertim cum potentissimi uicini domina-
tus periculosus esset, à quo nihil nisi simulatam amicitia in
præsens, & postea bellum expectari paruit, cū iam imme-